

OBRÁZKOVÉ ČTENÍ

Nejznámější lidové POHÁDKY

Ilustrace

Veronika Balcarová

Barbora Stluková

bamb**o**ok

bamb**oo**k

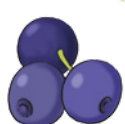
OBSAH

O perníkové chaloupce	7
O Červené karkulce	19
O kohoutkovi a slepičce	29
O veliké řepě.....	37
O dvanácti měsíčkách.....	43

O PERNÍKOVÉ CHALOUPCE

DVĚ MALÉ , MENŠÍ A VĚTŠÍ ,

SE PRÁVĚ PŘEDHÁNĚJÍ, KDO SNÍ VÍC A .

PLNÉ SLADKÝCH PLODŮ ZAČÍNÁJÍ MĚNIT BARVU,

HOLČÍČKA MÁ RUCE A CHLAPEČEK .

„MAŘENKO,“ VYKŘIKNE JENÍČEK, „PODÍVEJ, MÁM ”

JAKO , „ SMĚJE SE NA CELÉ A JEHO SESTRÍČKA

MAŘENKA SE SMĚJE S NÍM. NEDALEKO, POD VYSOKÝM ,

STOJÍ VŠAK JEJICH A TĚM DO SMÍCHU NENÍ. MOC

DOBŘE VĚDÍ, ŽE TY JAHODY A BORŮVKY JSOU LETOS POSLEDNÍ.

PROTOŽE JSOU VELICE CHUDÍ, ŽÁDNÉ JINÉ NEBUDOU

MOCI SVÝM DLOUHOU DOBU DOPŘÁT.

BOHUŽEL, ANI JINÉHO U NICH NENÍ ZROVNA NAZBYT.

SLYŠELI VŠAK, ŽE V BYDLÍ DOBRÉ ,

A TY SE O KAŽDÉHO POTŘEBNÉHO POSTARAJÍ. V HLAVÁCH JIM

POMALU DOZRÁVÁ NÁPAD – ODVEDOU DĚTI DO HLUBOKÉHO

A NECHAJÍ JE TAM SAMOTNÉ. AŽ JE NAJDOU, JISTĚ SE

O NĚ DOBRĚ POSTARAJÍ.

DRUHÝ DEN RÁNO DĚTEM DOVOLIL, ABY S NÍM ŠLY DO

 NA . POSKAKOVALY OD ROZBŘESKU KOLEM

 A POKŘIKOVALY NA : „POJĎ UŽ, TATI, JSME

PŘIPRAVENÉ, TO BUDE ZÁBAVA!“ ALE MOC NESPĚCHAL.

STÁLI S DLOUHO NA ZÁPRAŽÍ A UJIŠŤOVALI SE, ŽE DĚLAJÍ

DOBŘE, ŽE DĚTEM BUDE S LÉPE.

PO DLOUHÉM LOUČENÍ NAKONEC OPRAVDU DO DOŠLI.

DĚTI CELÉ DOPOLEDNE POMÁHALY TATÍNKOVI NOSIT

NA VELKOU . KDYŽ UŽ STÁLO VYSOKO NAD

LESEM, SÁHL PO , VYTÁHL VELIKÝ KRAJÍC

S TVAROHEM A ROZDĚLIL HO NA **3** DÍLY. PO VYDATNÉM JÍDLE

PŘIŠEL NA UNAVENÉ SPÁNEK.

KDYŽ SE KONEČNĚ PROBUDILY, BYLA JIM UŽ DOCELA ZIMA.

VYDĚŠENĚ SE ROZHÍŽELY KOLEM SEBE, ALE NIKDE

NEVIDĚLY. NAVÍC UŽ SE I SCHOVALO ZA

A RYCHLE SE STMÍVALO. MĚLY HLAD A NEVĚDĚLY, CO

DĚLAT. VYŠLA PRVNÍ A MAŘENKA DOSTALA NÁPAD.

„JENÍČKU, VYLEZ NA TEN NEJVYŠŠÍ , ODTUD BUDEŠ MÍT

NEJLEPŠÍ VÝHLED. URČITĚ NĚKDE ZAHLÉDNEŠ

Z NAŠÍ .“

 UDĚLAL VŠECHNO, JAK ŘEKLA, A OPAVDU!

V DÁLCE MEZI OBJEVIL . „TUDY, MAŘENKO,“

VYKŘIKL NADŠENĚ, „ZA CHVILKU BUDEME DOMA!“

S VIDINOU TEPLÉ A HRNKU K VEČEŘI SE DĚTI

VYDALY NECESTOU, KOLEM NOHOU SE JIM

OMOTÁVALY ŠLAHOUNY A . KDYŽ SE PŘED

NIMI ROZESTOUPILA POSLEDNÍ ROŠTÍ A ,

V ÚŽASU VYDECHLY. NEBYLA TO JEJICH , CO JIM

SVĚTÝLKEM SLIBOVALA TEPLO, BYLA TO !

 MĚLA OZDOBENÁ , PLOT BYL Z OBŘÍCH

 A VŠECHNY STĚNY Z NEFALŠOVANÉHO . VONĚLA

DO DÁLKY A NEMOHLY UVĚŘIT TOMU ŠTĚSTÍ. CELÝ

VEČER JIM KRUČÍ V A TADY NAJEDNOU TAKOVÝ ZÁZRAK!

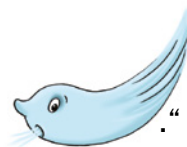
VRHLY SE NA NEJBLIŽŠÍ PERNÍKOVOU S

A POŘÁDNĚ SE ZAHRYZLY. NAJEDNOU SE UVNITŘ CHALOUPKY OZVALO

SKŘEHOTAVÝM HLASEM: „KDOPAK MI TO TADY LOUPE ?“

A DUCHAPLNĚ ODPOVĚDĚL: „TO NIC, TO JE JEN

A POCHUTNÁVAL SI DÁL.

ALE ZA CHVILIČKU UŽ TEN OŠKLIVÝ HLAS ZASLECHLY PŘÍMO ZA

SEBOU: „TAK ? JÁ MYSLÍM, ŽE TU SE MNOU NĚKDO

ŽERTUJE.“ SE OHLÉDLY A ZTUHLA JIM KREV V ŽILÁCH –

PŘED NIMI SE OBJEVILA DĚSIVÁ , STARÁ A SCVRKLÁ, OBŘÍ

ZAHNUTÝ PŘIPOMÍNAL A RUCĚ .

„NEBOJTE SE, POJĎTE DÁL...“ ZAČALA SLADCE, „JÁ VÁM DÁM

, CO SE DO VÁS VEJDE.“

VÁHALA. „RADĚJI NE, BABIČKO, MOC TI DĚKUJEME,

MY UŽ PŮJDEME DOMŮ.“ SE VŠAK UŽ NATAHUJE PO

LASKOMINÁCH, KTERÝCH MÁ PLNÉ .

„JEN POJĎ, POJĎ ZA BRATŘÍČKEM,“ VEMLOUVÁ SE ÚLISNĚ

MAŘENCE A TA NECHCE NECHAT SAMOTNÉHO.

SI

POŘÁDNĚ PROHLÉDLA, A PROTOŽE UŽ SE

JÍ SLADKÉ DÁVNO ZAJÍDALO, DOSTALA CHUŤ NA

. JEN JÍ

PŘIPADALY MOC

.

„TADY BUDETE MÍT ŽIVOT JAKO V POHÁDCE.

, CO SNÍTE,

SMETÁNKY, CO VYPIJETE! JEN POJĎTE DÁL, V MOJÍ

SE

HEZKY ZAKULATÍTE.“

UŽ BYLY OPRAVDU UNAVENÉ A

SLIBOVALA TAK

SLADCE, ŽE SE NECHALY NALÁKAT DO

, ZALEZLY DO

KOMŮRKY A V MŽIKU

. TEPRVE RÁNO SI VŠIMLY, ŽE JEJICH

KOMŮRKA JE VLASTNĚ

. JENÍČKOVI TO MOC NEVADILO,

MĚL POŘÁD PLNÉ SLADKÉ SMETÁNKY A ZAKUSOVAL

JI

. JEN MU BYLO LÍTO, ŽE

MOC ŠTASTNĚ

NEVYPADÁ.

„NECPI SE POŘÁD,“ VYČÍTALA MU. „UŽ JSI

JAKO

.

A SLYŠEL JSI RÁNO ? ŘÍKALA TI PAŠÍKU A POCHVALOVALA

SI, ŽE UŽ JEN PÁR DNÍ A DÁ SI DOBROU . PROTO NÁS

VŽDYCKY RÁNO ŘÍZNE DO – ABY POZNALA, JESTLI UŽ JE DOST

BUCLATÝ. NA MĚ CHUŤ NEMÁ, ALE CO KDYŽ MI SNÍ TEBE?“

TAKOVÉ ŘEČI SE NELÍBILY. KONEČNĚ SE MAJÍ TROCHU

DOBŘE, ALE SI MUSÍ POŘÁD STĚŽOVAT. DOBŘE,

JE MOŽNÁ OŠKLIVÁ, ALE PŘECE NEJÍ LIDI! PŘESTO ZAČAL BÝT

TROCHU OPATRNĚJŠÍ A NA RADU MÍSTO BABĚ

RÁNO PROSTRČIL MALÝ .

„TO NENÍ MOŽNÉ,“ ZASKUHRALA PŘI ZKOUŠCE TLOUŠŤKY.

„VŽDYŤ UŽ BYL SKORO VYKRMENÝ NA A TEĎ JE JEN

 A KŮŽE!“ ALE PROTOŽE ŠPATNĚ VIDĚLA, NEPOZNALA,

ŽE JI PODVEDL A PŘIDALA MU K JEŠTĚ PÁR

 , ABY RYCHLEJI TLOUSTL. SE TAKOVÝ ŽIVOT

ZALÍBIL – DÍKY KLACÍKU SE CÍTEL V BEZPEČÍ A MĚL

A

, CO SE DO NĚJ VEŠLO.

JEDNOU RÁNO SI ALE PŘISPAL. KDYŽ PŘIŠLA

A ŘEKLA SI

O

, ROZESPALE JÍ HO UKÁZAL.

SE ZARADOVALA: „TO JE

ALE TLUSTŇOUČKÝ

, TO BUDE

! MŇAM, MŇAM,

TO SI POCHUTNÁM...“ A NEŽ STAČIL

POCHOPIT, CO SE

VLASTNĚ STALO, ZAVOLALA SI

: „NANOS

A ZATOP

V

, DNESKA BUDE

.“

SE HROZNĚ BÁLA, ALE PROTESTOVAT NEMOHLA.

POSLUŠNĚ NANOSILA

A ZATOPILA V

. PŘI PRÁCI

PILNĚ PŘEMÝŠLELA, JAK ODTUD I S

UTÉCT.

V POLEDNE BYLO VŠECHNO PŘIPRAVENO A

SE SVÁTEČNÍM

ÚSMĚVEM OTEVŘELA

DO CHLÍVKU. KDYŽ SE

VYVALIL,

DOŠLO, ŽE DALEKO NEUTEČOU, PROTOŽE

JE TAK , ŽE SOTVA CHODÍ. BABA JE ODVEDLA

K , OTEVŘELA JI A PORUČILA , ABY SI SEDL NA

 . JENÍČEK BYL ALE DOST NEMOTORNÝ A Z SPADL.

VTOM DOSTALA NÁPAD A ŘEKLA : „VÍŠ, JSME JEN

MALÉ A NIKDY JSME NA NESEDĚLY, MOHLA

BYS NÁM UKÁZAT, JAK SE NA NÍ SPRÁVNĚ ?“

 SE PODIVILA, ALE UŽ SE MOC TĚŠILA NA

A UVĚDOMILA SI, ŽE JESTLI JÍ BUDE POŘÁD PADAT, NIKDY HO

NEUPEČE. „DOBŘE,“ ŘEKLA, „POŘÁDNĚ CHYŤTE A JÁ VÁM

TO UKÁŽU, ALE UŽ TO MOC NEZDRŽUJTE, JE VYHŘÁTÁ.“

 TO OPRAVDU NEZDRŽOVALY – JAKMILE SE NA

 USADILA, MAŘENKA NA A NA JEDEN ZÁTAH

ŠOUPLI BABU DO . JENÍČEK RYCHLE PŘISKOČIL, ZAVŘEL

 A OBA UTÍKALI, AŽ SE JIM POD PRÁŠILO.

MĚLA PRAVDU,

SE ZASTAVIL ZA PRVNÍMI

A POPADAL DECH, ALE UŽ BYLI OBA V BEZPEČÍ. VYDALI SE NA

ROZVONĚNÝM

A SLUNEČNÍ

ROZTANČENÉ NA MĚKOUČKÉM

JE DOVEDLY AŽ NA JEHO

OKRAJ.

Z DÁLKY SE OZÝVALY ZNÁMÉ ZVUKY TATÍNKOVY

A ZA

CHVILKU UŽ ZAHLÉDLY SVOU RODNOU

.

KONEČNĚ DOMA!

O ČERVENÉ KARKULCE

V JEDNÉ MALÉ U BYDLELA MALÁ ,
KTERÁ NEMĚLA JMÉNO. PROTOŽE BYLA VELIKÁ PARÁDNICE,
KAŽDÝ, KDO JÍ CHTĚL UDĚLAT RADOST, JÍ PŘINESL NĚCO NA SEBE.

ZKOUŠELA SI RŮZNÉ A A A POŘÁD NEBYLA
SPOKOJENÁ. AŽ JEDNOU JI PŘEKVAPILA – UPLETLA
, KTERÉMU SE TEHDY ŘÍKÁVALO KARKULKA. A PROTOŽE BYL
 ČERVENÝ A HO POŘÁD NOSILA A NIKDY HO

NECHTĚLA SUNDAT, ZAČALI JÍ VŠICHNI ŘÍKAT ČERVENÁ .

 MĚLA MOC RÁDA A TĚŠILA SE NA KAŽDOU JEJÍ
NÁVŠTĚVU. BYDLELA SAMA V ZA
A PRAVIDELNĚ CHODILA DO , NĚKDY ZASE .